

خدایا مرا از بیهوده کاران دور

رَوَى أَبُو حَمْزَةَ الثَّمَالِي قَالَ:

كَانَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَيِّدَ الْعَابِدِينَ يُصَلِّيُ عَامَّةَ اللَّيْلِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فَإِذَا كَانَ السَّحَرُ دَعَا بِهَذَا الدُّعَاءِ:^۱

وجود نازنین سیدالعابدین علیه السلام در هر شب ماه مبارک دعایی را زمزمه می کردند که این دعا در میان اهل عبادت به دعای شریف ابو حمزه مشهور است؛ حضرت در این دعای بسیار خواندنی^۲ پس از بیان این که خدایا وقتی می خواهم در مقابل تو باشم و راز و نیاز کنم کسالت بر من غلبه می یابد و هر زمان می خواهم به مجالس توبه کنندگان نزدیک شوم پاهایم می لرزد، از جمله عللی که می توانند موجب این کم توفیقی ها شود نام می برند تا آن جا که می فرمایند:

أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي أَلْفَ مَجَالِسِ الْبُطَّالِينَ فَبَيْنِي وَبَيْنَهُمْ خَلَيْتَنِي.^۳

خداوندا، آیا موجب کم توفیقی های من آنهاست که ذکر کردم یا آن که علت کسالت من در عبادت و توبه آن است که مرا همراه و مونس بیهوده کاران و وقت گذرانا دیدی و مرا با اینان واگذاشتی؟ که موجب می شود وقتی می خواهم در برابر تو بندگی کنم پام سست می شود!

جوانا ره طاعت امروز گیر که فردا جوانی نیاید ز پیر
فراغ دلت هست و نیروی تن چو میدان فراخ است گویی بزن
قضا روزگاری زمن در ربود که هر روزی از وی شبی قدر بود
من آن روز را قدر نشناختم بدانستم اکنون که در باختم^۴

۱. حضرت علیه السلام در شب های ماه رمضان بیشتر شب را نماز می خواندند و چون هنگام سحر فرا می رسید اینگونه دعا می فرمودند.

۲. حقیقت باید گفت یکی از خسران های یک پدر و مادر آن است که فرزندشان را در حد توان با این دعای شریف آشنا و مأنوس نکنند و یکی از بی بهرگی های یک جوان از زندگی آن است که آفاق را (به خیال خود) بگردد و سیر کند ولی در مفاهیم بلند این دعا غور نکند!

۳. این دعا در کتب روایی و ادعیه به همین نام دعای ابو حمزه ثمالی که ناقل آن می باشد آمده است.

۴. کلیات سعدی. تایپ شده در مجتمع فرهنگی احسان زمان